

KINH PHẬT BẢN HẠNH TẬP

QUYỂN 45

Phẩm 46: HIỂN CÚNG RỪNG TRE (Phần 2)

Thuở ấy, trong đại thành Vương xá có một trưởng giả tên là Ca-lan-đà, là hàng đại phú trong nước, có nhiều tài sản, đông đúc kẻ hầu hạ, cho đến nhà cửa giống như cung điện của Tỳ-sa-môn ở phương Bắc. Trưởng giả Ca-lan-đà có một rừng tre, cách thành Vương xá không xa, có thể làm chỗ ở cho bậc thiện nhân, nên các đạo nhân thường lai vãng đến tu tập trong khu rừng này. Các đạo nhân đó là A-kỳ-tỳ-già (*nhà Tùy dịch là Tà Mạng*).

Sư Ca-diếp-di nói:

Lúc ấy có bốn vị Đại thiên vương trấn bốn phương, bảo Dạ-xoa thân màu xanh:

–Các người cấp tốc đến vườn tre của Ca-lan-đà, rưới nước quét dọn tất cả sỏi sạn, đất đá, gai góc phần ược; các mô đất đều được san bằng, không còn hầm hố, sao cho sạch sẽ vì hôm nay Đức Thế Tôn sắp an cư kiết hạ trong vườn này.

Chúng Dạ-xoa màu xanh nương theo oai lực của bốn vị Đại thiên vương dạy như vậy, liền bạch:

–Y theo lời Thiên vương dạy.

Rồi lập tức đi đến vườn tre, tưới nước quét dọn sạch sẽ... đều được bằng phẳng, hết sức trang nghiêm.

Vào buổi sáng sớm hôm đó, khi sao mai vừa xuất hiện, một đạo nhân A-kỳ-tỳ-già thấy có bốn vị Dạ-xoa màu xanh đến vườn tre, rưới nước quét dọn. Thấy vậy, vị ấy liền đến hỏi bốn vị ấy:

–Các Trưởng lão làm gì? Các ngài là ai?

Các Dạ-xoa đáp:

–Thưa nhân giả, chúng tôi là những Dạ-xoa màu xanh, được Tứ Thiên vương sai đến vườn tre này quét dọn, rưới nước..., dọn dẹp bằng phẳng, vì hôm nay Như Lai sắp đến đây an cư trải qua mùa hạ này. Vì lý do đó, chúng tôi đến quét dọn.

Sáng ngày, đạo nhân A-kỳ-tỳ-già vội vã đi đến chỗ trưởng giả Ca-lan-đà. Đến nơi, đạo nhân báo tin cho trưởng giả biết:

–Này đại trưởng giả, nay trưởng giả phải biết, khi trời gần sáng, sao mai xuất hiện, tôi thấy có bốn vị Dạ-xoa màu xanh tưới nước quét dọn nơi vườn tre. Thấy vậy tôi đến hỏi họ: “Các vị Trưởng lão là ai?” Họ đáp: “Chúng tôi là Dạ-xoa màu xanh, được Tứ Thiên vương sai đến quét dọn vườn này.” Và họ cũng nói: “Chúng tôi đến vườn tre này quét dọn, sửa san bằng phẳng sạch sẽ, vì Đức Thế Tôn hôm nay sắp đến đây để an cư, cho nên chúng tôi đến đây quét dọn, sửa soạn.”

Rồi đạo nhân A-kỳ-tỳ-già nói với trưởng giả Ca-lan-đà:

–Trưởng giả nên đến vườn tre trước, để hiến dâng vườn này cho Sa-môn Cù-đàm thọ dụng. Tôi e rằng sau này vua Tần-đầu-sa-la đoạt vườn tre này hiến dâng cho Cù-đàm. Nay trưởng giả, ngay lúc bấy giờ tôi sợ mất công đức bố thí này nên trưởng giả không được lơ đãng bỏ qua cơ hội.

Đại phú trưởng giả Ca-lan-đà nghe đạo nhân A-kỳ-tỳ-già nói như vậy, liền đi đến gặp Đức Phật. Trên đường đi ngược chiều, trưởng giả Ca-lan-đà còn cách Phật nửa do-tuần, xa xa trông thấy Đức Thế Tôn từ trước tiến lại, tôn nhan đoan chánh, mọi người đều thích trông ngắm, cho đến các tướng tốt trang nghiêm trên thân, giống như bầu trời ban đêm được các vì sao tô điểm. Thấy vậy, trưởng giả liền đến trước Thế Tôn đánh lễ dưới chân Phật, tay cầm bình vàng, rót nước sạch trên tay Thế Tôn.

Bấy giờ trưởng giả thưa:

–Hay thay! Bạch Thế Tôn, con ở thành Vương xá, tên là Ca-lan-đà, con có một vườn tre, cách thành Vương xá không xa, có thể làm chỗ an trú cho bậc thiện nhân. Con nay muốn đem khu vườn này dâng cúng cho Thế Tôn. Xin Ngài rủ lòng thương xót tiếp nhận vườn tre này.

Đức Phật bảo trưởng giả Ca-lan-đà:

–Nếu có người bố thí cúng dường Phật hoặc khu vườn, hoặc nhà đất, hoặc y phục, hoặc những của cải khác. Các vật ấy được đem bố thí vô điều kiện cho Phật rồi, thì các vật ấy trở thành chùa tháp trong trời người, những kẻ khác không được dùng.

Đức Phật bảo:

–Ngày nay trưởng giả nên đem vườn tre này cúng cho chư Tăng bốn phương. Như vậy, tất cả đại chúng hiện tại hay vị lai đều được sử dụng.

Đức Như Lai khuyên dạy công đức bố thí to lớn như vậy. Trưởng giả Ca-lan-đà nghe Đức Phật dạy như vậy, liền bạch Phật:

–Y theo lời Thế Tôn dạy, con không dám trái lời.

Rồi trưởng giả lại bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, con nay đem vườn tre này hiến cúng cho tất cả chư Tăng trong ba đời được tùy ý sử dụng. Cúi xin Đức Thế Tôn rủ lòng thương xót thọ dụng khu vườn này.

Đức Thế Tôn vì thương xót trưởng giả Ca-lan-đà nên thọ nạp khu vườn này, rồi Thế Tôn vì thương xót trưởng giả nên nói kệ chú nguyện, bài kệ y như ở trên:

Bao nhiêu cây cối ở trong vườn

... ..

Tín kính kiên cố được sinh Thiên.

Đây là lần đầu tiên Đức Thế Tôn thọ nhận cúng dường vườn tre. Lúc ấy, Đức Thế Tôn cùng một ngàn đại Tỳ-kheo đều là cựu Tiên nhân Phạm chí Loa kế xuất gia, ở trong vườn tre Ca-lan-đà, tại thành Vương xá.

M